

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114239562
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114239562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: E. Q., rod. D., nar. X.X.XXXX, bytom Q. č. XXX, právne zastúpená JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, proti odporcovi: H. E., nar. X.X.XXXX, bytom S. Q. XXX, právne zastúpený Mgr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom J. J. X, W., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/389/2014-55 zo dňa 28. októbra 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd I. stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 7C/389/2014-55 zo dňa 28.10.2015 určil, e navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 2/4 v nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území P. H., zapísaných na Okresnom úrade Žilina, odbor katastrálny, na LV č. XXXX a to KNC parcela č. 640/22 - orná pôda o výmere 126 m², KNC parc. č. 655/116 - zastavané plochy o výmere 337 m², KNC parcela č. 655/117 - zastavané plochy o výmere 170 m², KNC parcela č. 655/118 - zastavané plochy o výmere 119 m², KNC parc. č. 655/64 - zastavané plochy o výmere 153 m², KNC parcela č. 970/18 - zastavané plochy o výmere 67 m², KNC parcela č. 770/38 - zastavané plochy o výmere 177 m². O trovách konania vyslovil, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka podaným návrhom sa domáhala určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 2/4 sporných nehnuteľností, keď poukázala na to, že na základe rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva v Žiline sp.zn. D 1145/66 po nebohej S. D., ktorá zomrela XX.XX.XXXX, predmetnú nehnuteľnosť zdedil v podiele 2/4 D. D. jej otec, ktorý tiež zomrel dňa XX.X.XXXX a po ktorom bolo vedené dedičské konanie na Notárskom úrade JUDr. Tatiany Vrlíkovej pod sp. zn. 21D 352/2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.10.2006 a dedičkou nehnuteľností zapísanej v PK vložke č. 399, PKN parcela č. 220/2 sa stala navrhovateľka. Zároveň poukazovala na to, že na tamjšom súde sa v konaní vedenom pod sp. zn. 27C 61/2003 domáhala určenia, že uvedené nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej nebohom otcovi. Okresný súd Žilina v rozsudku zo dňa 9.9.2013 v tomto konaní vyslovil, že z osvedčenia o dedičstve 21D 352/06 zo dňa 11.10.2006 vyplýva, pozemno-knižná parcela č. 220/2, zapísaná v PK vložke č. 399, v KN vedená ako časť o výmere 1.643 m² prevedená na LV č. XXXX v 1/1, zvyšok neidentický, nadobudla do vlastníctva E. Q., rod. D. (v uvedenom konaní navrhovateľka v rade 9/). Z uvedeného je zrejme, že táto už bola predmetom dedenia po D. D.. Navrhovateľka poukazovala na to, že tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/637/2013, kde krajský súd na strane 7 rozsudku zo dňa

18.3.2014 uviedol: „ z uvedeného aj odvolací súd zaujal jednoznačný záver so súdom prvého stupňa, že bol prejednaný v celom rozsahu spoluvlastnícky podiel k celej pozemno-knižnej parcele č. 220/2 a nie iba v časti, ako to udávajú navrhovatelia. Ďalej navrhovateľka uviedla, že nehnuteľnosti, ktoré tvoria jej vlastnícke právo si bez jej vedomia a protiprávne na Notárskom úrade vo R. u notárky JUDr. Heleny Rozborilovej dňa 30.5.2000 osvedčením o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, dala zapísať ako vlastníctvo firma AGROREGION a.s., so sídlom Rajec. V predmetnom osvedčení sa uvádza, že predmetné nehnuteľnosti užíval od roku 1960 Štátny majetok Rajec. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, pretože Štátny majetok Rajec užíval predmetné nehnuteľnosti až od roku 1973 a predtým od roku 1956 boli tieto nehnuteľnosti v užívaní JRD Kamenná Poruba. V žiadnom prípade však nemohlo dôjsť k užívaniu predmetných nehnuteľností ako vlastných, pretože podľa vtedy platných zákonov poľnohospodárska pôda bola len v užívaní JRD alebo štátneho majetku. Poukázala na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 49/1959 Zb., podľa ktorého vlastníctvo k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu zostáva zachované a podľa ods. 3 právo družstevného užívania oprávňuje družstvo užívať pozemok v rovnakom rozsahu, v akom by náležalo vlastníkovi. Družstvo nemôže však pozemok zaťažiť ani scudziť. Navyše podľa Občianskeho zákonníka č. 40/1964 nebolo možné vydržať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Nová práva úprava zákon č. 131/1982 Zb. upravovala vydržanie v ustanovení § 130a ods. 1, pričom táto skutková podstata vydržania sa nevzťahovala na právnické osoby a taktiež nebolo možné vydržať nehnuteľnosti, ktoré nemohli byť v osobnom vlastníctve. Uvedené nehnuteľnosti boli využívané ako poľnohospodárska pôda v užívaní socialistických organizácií, ktorá bola v súkromnom vlastníctve a neskôr časť bola zastavaná hospodárskymi budovami - maštalami, pričom aj tieto pozemky mali charakter súkromného vlastníctva, pretože ich výmera presahovala výmeru 800 m². Navrhovateľka preto uviedla, že nemusela ani predmetnú nehnuteľnosť reštituovať, pretože aj podľa právneho názoru ústavného súdu ČR/ PL US-ST 5/1997 zo dňa 4.11.1999 vlastnícke právo užívaním poľnohospodárskej organizácie zostalo zachované. Navrhovateľka nakoniec poukázala na to, že obdobná vec už bola predmetom konania na Okresnom súde Žilina sp. zn. 8C 195/2009, následne na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 7Co/260/2012, ako aj na Okresnom súde v Žiline sp. zn. 27C 258/2009 a následne na Krajskom súde v Žiline 6Co 84/2014. Predmetná notárska zápisnica bola spísaná dňa 30.5.2000 a následne dňa 2.11.2000 firma AGROREGION a.s., so sídlom Rajec, odpredala uvedené nehnuteľnosti odporcovi a to napriek tomu, že AGROREGION v žiadnom prípade nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností. Vzhľadom na to, že nehnuteľnosti, ktoré tvoria jej vlastnícke právo týmito dvoma protiprávnymi úkonmi, boli prevedené na odporcu, má naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. na tom, aby sa domáhala na súde určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré jej vlastnícky patria. Predmetné CKN parcely boli vytvorené geometrickým plánom Ing. E. P. v konaní sp. zn. 27C 61/2003 zo dňa 8.7.2003 a boli vytvorené z PKN parcely č. 220/2, zapísané v PK vložke č. 399 a v súčasnej dobe sú vlastnícky vedené na odporcu na LV č. XXXX.

Odporca nesúhlasil s návrhom a uviedol, že v danom prípade sa jedná o reštitučný titul, ktorý si mal účastník uplatniť v rámci reštitučných zákonov a nie určovacou žalobou na súde.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľky je dôvodný, a preto mu vyhovel. Uviedol, že navrhovateľka nadobudla podiel 2/4 v predmetných nehnuteľnostiach na základe dedenia po svojom právnom predchodcovi D. D., ktorý ich nadobudol dedením po svojej právnej predchodkyni S. D., rod. P., ktorá bola pôvodnou pozemnoknižnou vlastníčkou pozemnoknižnej parc. č. 220/2, zapísanej vo vložke 399 pre k.ú. P. H.. V konaní nebolo preukázané, že právny predchodcovia navrhovateľky za svojho života previedli vlastnícke právo na iné osoby. Nadobudnutie celého podielu v pozemnoknižnom stave bolo už vyriešené v rozsudku tamjšieho súdu č.k. 27C/61/2003 zo dňa 9.9.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2014. Predmetné pozemky v CKN stave boli vytvorené z pôvodnej pozemnoknižnej parcely 220/2, zapísanej vo vložke 399 pre k.ú. P. H. na základe geometrického plánu vyhotoveného v konaní 27C/61/2003 Ing. E. P. zo dňa 8.7.2007 a je zrejmé, že ide o súvisiace pozemky nadobudnuté odporcom na základe totožných tvrdených skutočností. Súd vychádzal z uvedeného geometrického plánu, pretože z oboznámených spisov Okresného súdu Žilina 27C/61/2003, ako aj 8C/165/2009 bolo preukázané, že uvedený geometrický plán ako súčasť znaleckého posudku sa týka totožných pozemkov tak, ako je predmet konania a nevznikli žiadne pochybnosti o správnosti geometrického plánu, na základe ktorého boli vytvorené KNC parcely, ku ktorým navrhovateľka žiadala určiť vlastnícke právo. K zápisu vlastníckeho práva na právneho predchodcu odporcu ARGROREGION a.s., došlo na základe ust. § 63 zák. č. 323/1992 Zb. v znení účinnom do 30.11.2000, ktoré umožnilo zápis vlastníckeho práva na základe tohto vyhlásenia. V konaní neboli predložené žiadne listinné doklady, na základe ktorých by bolo preukázané nadobudnutie

vlastníckeho práva k predmetným pozemkom, ktoré boli predmetom aj osvedčenia N 200/2000 na JRD Kamenná Poruba, resp. Štátny majetok Rajec. Na základe notárskeho osvedčenia N 200/2000 a Nz 173/2000 AGROREGIÓN a.s. osvedčili vydržanie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti s tým, že v osvedčení sa uvádza, že nehnuteľnosti užíval od roku 1960 Štátny majetok Rajec a následne v rámci privatizácie od Slovenského pozemkového fondu odkúpila pozemky spoločnosť AGROREGIÓN s.r.o., ktorá vložila svoj majetok do spoločnosti AGROREGIÓN a.s. Na základe ust. § 24 zák. č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách nesporne vyplýva, že vlastníctvo k pozemkom, ktoré sú združené k spoločnému družstevnému hospodáreniu zostáva zachované a družstvo má oprávnenie užívať pozemok a nemôže ho ani zaťažiť ani scudziť. JRD, aj keď predmetné pozemky užívalo, nikdy preto nemohlo nadobudnúť vlastnícke právo, pokiaľ nebola uzavretá riadna zmluva o prevode vlastníctva a táto skutočnosť v konaní potvrdená nebola. Pokiaľ ide o užívanie štátnym majetkom, taktiež nebola predložená žiadna listina, na základe ktorej by bol preukázaný prevod nehnuteľnosti na štátny majetok a zároveň je potrebné poukázať aj na vyjadrenie Fondu národného majetku v konaní vedenom pod sp.zn. 27C/258/2009, že predmetom privatizačného projektu Štátneho majetku Rajec boli len stavby a to bez pozemkov v k.ú. P. H., nakoľko štátny podnik nepreukazoval k nim právo správy a pozemky pod stavbami mal len v užívacom vzťahu od fyzických a právnických osôb a tak ako skonštatoval súd v tomto konaní, podľa zmluvy o predaji majetku štátu č. 63/1996 nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na AGROREGIÓN s.r.o., Dlhé Pole, na základe privatizačného projektu Štátneho majetku Rajec. AGROREGIÓN, ktorý na základe osvedčenia o vydržaní N 200/2000, Nz 173/2000 bol zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností a následne ich previedol kúpnu zmluvou V 5137/2000 na odporcu, nemohol nadobudnúť vlastnícke právo titulom vydržania, nakoľko nemožno uňho konštatovať, že jeho právny predchodca bol dobromyseľný v držbe nehnuteľností. Právny predchodca spoločnosti AGROREGIÓN a.s. nemal titul, na základe ktorého by s nehnuteľnosťami nakladal ako so svojim vlastníctvom v dobrej viere, že mu nehnuteľnosti ako vlastníčkovi patria. Občiansky zákonník platný a účinný do 31.12.1991 pre platnosť prevodu nehnuteľnosti vyžadoval písomnú formu zmluvy, ktorá sa stala účinnou jej registráciou štátnym notárstvom a táto podmienka k tvrdenému nadobudnutiu vlastníckeho práva právnym predchodcom odporcu splnená nebola. Ak sa teda právny predchodca odporcu chopil držby, na takúto držbu nemá právny titul a jeho držba nemôže byť vzhľadom na všetky okolnosti dobromyseľná. Na základe všetkých týchto skutočností súd dospel k takému záveru, že AGROREGIÓN a.s. nenadobudol vlastnícke právo titulom vydržania a nebol preukázaný žiaden iný titul nadobudnutia vlastníckeho práva, a tak táto spoločnosť nebola vlastníkom predmetných nehnuteľností. Na základe tohto podľa § 39 OZ nemohla previesť na iného viac práv, ako sama mala, a tak možno konštatovať, že podľa kúpnej zmluvy V 5137/2000 odporca nenadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré tvorili predmet tejto zmluvy. Pokiaľ odporca od predmetnej zmluvy (uzavretá dňa 2.11.2000) odvíjal svoju dobromyseľnosť pri nadobudnutí vlastníckeho práva a uplynutie 10 ročnej nerušenej vydržacej doby (navrhovateľka podala návrh na súd v roku 2014) súd mal za preukázané, že už v roku 2003 právny predchodca navrhovateľky D. D. namietal vlastnícke právo odporcu v súdnom konaní vedenom pred tamojším súdom pod sp.zn. 27C/61/2003 a domáhal sa určenia, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností a po jeho smrti v konaní ďalej pokračovali jeho právni nástupcovia, vrátane navrhovateľky, na základe totožných skutkových tvrdení, v ktorých namietali vlastnícke právo odporcu, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 6.6.2014, čím bolo vyvrátené tvrdenie o pokojnej, ničím nerušenej držbe odvíjajúcej sa od (neplatne) uzatvorenej kúpnej zmluvy, ako aj narušená jeho dobromyseľnosť. Odporcovi neuplynula vlastná 10 ročná vydržacia doba, aj keď sa v roku 2000 ujal držby predmetných nehnuteľností pre seba, od roku 2003 do roku 2014 si musel byť vedomý, že jeho vlastnícke právo je namietané a jeho dobrá viera, že mu vec alebo vykonávanie práva patria, bola narušená.

Prvostupňový súd zamietol návrh odporcu na doplnenie dokazovania výsluchom bývalého štatutárneho zástupcu spoločnosti AGROREGIÓN a.s. a vyžiadanie si zo SPF dokumentov o bývalom Štátnom majetku Rajec, na skúmanie možných nešpecifikovaných titulov držby právneho predchodcu odporcu, nakoľko v samotnom osvedčení o vydržaní okrem vyhlásenia, že predmetné nehnuteľnosti užíval od roku 1960 Štátny majetok Rajec, ktorý na nich vybudoval hospodársky dvor s hospodárskymi budovami a tieto v rámci privatizácie odkúpila spoločnosť AGROREGIÓN s.r.o., ktorá následne vložila svoj majetok do spoločnosti AGROREGIÓN, a.s. sa iné nadobúdacie tituly neuvádzajú a opätovne súd prvého stupňa poukázal aj na vyjadrenie Fondu národného majetku v konaní vedenom pod sp.zn. 27C/258/2009, že predmetom privatizačného projektu Štátneho majetku Rajec boli len stavby, a to bez pozemkov v katastrálnom území P. H., nakoľko štátny podnik nepreukazoval k nim právo správy a pozemky pod stavbami mal len v užívacom vzťahu od fyzických a právnických osôb.

Pokiaľ odporca uvádzal, že navrhovateľka sa mala domáhať svojho práva na základe reštitučných zákonov, súd poukazuje na právny názor už vyslovený Krajským súdom v Žiline v konaniach 27C/61/2003, 8C/165/2009 a 27C/258/2009, ktorý je bližšie citovaný vyššie a na ktorý odkazuje, kde je jednoznačne konštatované, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na aplikáciu zákona č. 229/91 Zb., tak ako uvádzal odporca, ale navrhovateľka sa správne domáhala určenia vlastníckeho práva v súlade s § 80 písm. c) O.s.p. Od už vyslovených právnych záverov súd nemal dôvod sa odchyliť, nakoľko ich podkladom je rovnaký skutkový základ. Podstatnou aj v danej veci bola skutočnosť, že v zmysle § 24 zákona č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách ostalo vlastníctvo k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu zachované. "Znamená to, že právna úprava v predchádzajúcom spoločenskom zriadení určitým spôsobom 'trpela' vlastnícke právo fyzických osôb (súkromníkov) aj k pôde, napriek jeho nezakotveniu v súkromnoprávnom kódexe, pričom toto právo zostávalo iba zapísané v pozemkovej knihe bez toho, aby vo všeobecnosti zaniklo. Keďže tu nedošlo k zmene vlastníctva dotknutej osoby (právneho predchodcu navrhovateľky), potom bolo bezpredmetné uvažovať o náprave majetkovej krivdy v zmysle reštitučných predpisov. Na základe zisteného skutkového stavu súd návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel. O trovách konania rozhodne prvostupňový súd podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, nepovažuje ho za správny, pretože nebol riadne zistený skutkový stav, pretože okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a samotné rozhodnutie vychádza potom z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 28.10.2015 navrhoval za účelom náležitého zistenia skutkového stavu vykonať dokazovanie na potvrdenie, resp. vyvrátenie skutočností, či predmet nespadá do oblasti reštitúcií. Odvolateľ poukázal na to, že v období zakladania družstva po roku 1957 väčšina vlastníkov pôdy túto darovala JRD Kamenná Poruba. Tým, vlastníkom, ktorí pôdu odmietli družstvu darovať, prípadne dať do užívania, bola pôda podľa vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. odňatá príkazom do užívania družstva na základe uznesenia rady MNV v Kamenej Porube. Napriek tomu, že nariadenia č. 50/1955 Zb. používa pojem „užívanie“, odvolateľ má za to, že nemožno tento pojem ako aj dôvod užívania pôdy družstvom stotožňovať, resp. zamieňať s užívaním pôdy na základe zák. č. 49/1959 Zb. Príkazanie pôdy do užívania na základe príkazu v zmysle vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. nebolo scudzovacím titulom, teda nebolo možné previesť vlastníctvo na štát a napriek tomu reštitučné zákony *expressis verbis* uvádzajú tento ako jeden z reštitučných titulov. Preto sa odvolateľ domnieva, že aj v takomto prípade sa jedná o reštitučný titul, ktorí si mali účastníci konania uplatniť v rámci reštitučných zákonov. Podľa odvolateľa bolo potrebné v prvostupňovom konaní vykonať úplné dokazovanie, najmä navrhovaným dopytom na SPF za účelom potvrdenia, resp. vyvrátenia prípadného reštitučného nároku a v prípade, že by bol daný niektorý z reštitučných titulov, mal súd návrh zamietnuť. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá uviedla, že odvolanie odporcu považuje za nedôvodné, preto žiada, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal trovy odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., keď podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci, vec správne posúdil tým, že použil správne ustanovenia právnych predpisov. Nie sú preto splnené zákonné

podmienky pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu tak, ako sa toho domáhal odporca podaným odvolaním.

Rozsudok okresného súdu je náležité, zrozumiteľne a vyčerpávajúco odôvodnený v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a je z neho dostatočne zrejmé, na základe akých preukazovaných dôkazov okresný súd vo veci rozhodol a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Aj odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu so skutkovými zisteniami a právnymi závermi okresného súdu, ktorý zaujal právny záver, že navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 2/4 v sporných nehnuteľnostiach, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľka, resp. jej právny predchodca boli vlastníkami sporných nehnuteľností a nikdy nedošlo k zmene vlastníctva dotknutej osoby, resp. právneho predchodcu navrhovateľky, a preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, keď poukazoval na to, že v predmetnej veci išlo o reštitučný nárok a bolo potrebné postupovať podľa reštitučných zákonov. V konaní bolo nepochybne preukázané, že nikdy nedošlo k zmene vlastníctva, a preto tak, ako uvádzal prvostupňový súd, je bezpredmetné uvažovať o náprave majetkovej krivdy v zmysle reštitučných predpisov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, potvrdil ho ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.